

for, at en Tilstalt eller Parten i en Beneficeret Sag overlader sin Sags Udførelse til en anden, til Møde i vedkommende Ret berettiget Sagfører, saafremt denne er villig til at paatage sig dette Hverv uden noget Beberlag fra det Offentlige.

ad § 11.

21) I første Linie efter Ordet „beholde“ indskydes: „foraaavdt de iøvrigt forblive i deres hidtilværende Stillinge.“

22) I Slutningen af 3die Linie efter Ordet „Retlighed“ tilføies: „; jvfr. dog §§ 7, 9 og x“ (den under Nr. 18 foreslaaede nye Paragraph.)

23) Efter Slutningsordet „Regler“ tilføies: „; saafremt Andragende besørgende fremkommer inden 1ste Januar 1870“.

24) Paragraphernes Nummere og Paragraphcitatierne forandres efter Udsalbet af Afstemningen.

Brock.

Krieger,

Liebe,

Udvalgets Formand.

Udvalgets Ordfører.

Madsig.

Ussing.

II.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Meddelelsen af Agtelsesopreisning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Januar 1868.)

Udvalget tiltræder ganske den Hovedtanke, hvorfra det foreliggende Udkast er udgaaet, og maa ligeledes i det Væsentlige billige den Maade, hvorpaa denne Tanke er gjennemført. Naalig finder man, at Udkastet har truffet det Rette ved at lægge Meddelelsen af Opreisningen i Kongens Haand. At henlægge den under Lovgivningsmagten vilde allerede af den Grund være uhenftigtsmæssigt, at de Personer, der kunne ventes at attraae Opreisningen, i Reglen af Alt meest vilde slye den Offentlighed, der vil være forbunden med Sagens Behandling ad den Vel. Heller ikke vilde det være heldigt at overlade Afgjørelsen til Domstolene; thi foruden at en judicial Behandling af

Sagen ikke let vilde lade sig forene med de nugældende Processformer, vilde Sagens Henlægelse til Domstolene forudsætte bestemte Regler for Afgjørelsen, som det vilde være umuligt eller dog saare vanskeligt at opstille i deres rette Afgrændsning. Det frie Skjøn over samtlige Omstændigheder — baade Forbrydelsens Charakter og især den Paagjældendes senere Wandel —, som efter Udkastet maa antages at skulle være det Bestemmende, kan efter de her i Landet herskende Synsmaader kun udøves af Retsgeringsmagten, hvorimod det forekommer Udvalget ganske rigtig, at Udkastets § 3 udtrykkelig forbrer, at vedkommende Domstols Erklæring skal være indhentet.